

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Sequentis historiæ Author laudatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

clarat. Philo ita loquitur : *Oportebat, quo magis elucerent meliora, quam deteriora produci à potentia bonitatis summa, quæ Deus est.*

Arcop. De
diu. nom c. 8

S. Aug q. 82.

ex 83 Ga-

zæus in suo

Theophras-

to. Philo l. 2

Allegoriar.

C A P V T X X I I .

Mirabile diuinae aequitatis & bonitatis, per Lupos, auxilia facientis exemplum.

Quoniam superiore capite ex profano authore ostendimus, diuinam bonitatem, etiam in vulpe liberatrice, succurrentem, atque è barathro, sive Ceadâ educationem, addam hîc, quod ab homine fide digno, pio, docto, & verè Religioso, eóq; Societatis nostræ candidissimæ mentis sacerdote, ac sene audiui, quem meritò omnes ex Iouis tabulis testem dicebant esse potuisse, in quo dolus non erat, & in cuius ore non est inuentum mendacium. Is, cum aliquando nobis sermo, de varietate Dei homines ad Societatem nostram vocantis, incidisset, cum alto suspirio, mihi dixit, narraturum se admirabilem vocationem, stupendo modo, miserentis Dei, si ei prömittere velim, me nomen eius non interrogaturum, de quo historiam verisimili vellet recitare; nam & nomen sibi constare, & notum vivum; sed caussas esse, cur non proderet. E quibus dictis, aliisque rebus, quas de eo noueram, aliud conijcere non potui, quām illum ipsum esse, cui id euenisset. Præsertim quia sæpius postea rogavimus me, ut nomen & personam interrogandi potestatem faceret, ille ipse me longè vehementius rogauit, ne interrogarem: ut proinde visus sit mihi, malle Deo tacitura humilitate, quām apud homines vocatione prodigiosa notus esse. Quare, imitatione D. Ioannis Euangelistæ (qui & ipse, quæ de se refert, tanquam de tertio, solet commemorare) eum, cui ipsi omnia reliqua narrationi adiuncta quadrabant, in hunc ferè modum, & ordinentem, & perorantem, stitentissimis auribus, audiui.

I.

Adolescens erat, in terra Germania, non obscuris natalibus oriundus; neque opibus destitutus, si eum parentes pecunijs corrumpere voluissent. Sed illi alienis exemplis cautiores, cum eum, à se, ad studia litterarum amandarent, quia intelligebant, quām magnum sit vestigal parsimonia, bona frugi filium facere malue-

II.